

ਮੈਸਰਜ਼ ਨਿਊ ਏਸ਼ੀਆਟਿਕ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ (ਪੀ) ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਮਨੋਹਰ ਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ

1964 ਦਾ ਐਫ.ਏ.ਓ. ਸੇ-ਡੀ.

ਮਈ, 4. 1965

ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਐਕਟ (IV of 1939) ਸੈਂਟ 95, 110 ਅਤੇ 110-ਬੀ- ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਜੋਂ ਸਮਾਲ ਕਾਜ ਕੋਰਟ ਦੀ ਫਜ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਵਾਰਡ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਸਿਰਫ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ ਐਕਟ (1897 ਦਾ X) ਐੱਸ. 15-ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ

ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਹੁਦੇ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਨਾਮ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੱਖ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਕੇਂਦਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਨਿਯਮ ਦੇ ਉਲਟ ਕੁਝ ਵੀ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲਜ਼ ਐਕਟ, 1919 ਦੀ ਧਾਰਾ 110 ਦੇ ਉਲਟ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਬੀਲੇ ਦੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਾਮ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਅਹੁਦੇ ਦੁਆਰਾ। ਮੋਟਰ ਐਕਸੀਡੈਂਟ ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਾਲ ਕਾਜ ਕੋਰਟ ਦੇ ਜੱਜ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 110 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਵੈਧ ਹੈ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਸੇਮਲਟ ਕਾਜ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਲਜ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 110 (3) ਅਨੁਸਾਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਹ ਕਲੇਮਜ਼ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲਜ਼ ਐਕਟ, 1939 ਦੀ ਧਾਰਾ 95 ਦੀ ਧਾਰਾ (2), ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇਮਯੂਰਰ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 110-18 ਵਿੱਚ ਅੰਤਮ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਉਸ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 95 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਸੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸੇਵਾਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਮਯੂਰਰ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਹੱਦ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰੇ। ਜੇਕਰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਉਸ ਰਕਮ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਇਨੋਰਰ ਦੇਣਦਾਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਛੇਟ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਦੀ ਛੇਟ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਭੌਤਿਕ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਅੰਤਕ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਪੂਰੀ ਲਈ ਹੈ। ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਮਾਸੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 110-8 ਦੇ ਅੰਤਮ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਕੱਲਾ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ

ਵੀ ਹੈ। ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਰਕਮ ਜਿਸ ਲਈ ਇੰਮੂਅਰ ਦਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ, ਡਰਾਈਵਰ ਜਾਂ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਵਸੂਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਰਕਮ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਵੇਡਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੀ ਵਿਵਾਦਿਤ ਰਕਮ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਡਰਾਈਵਰ ਜਾਂ ਮਾਲਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਜਿਸ ਦੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਸੱਟਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਹਨ। ਵਾਹਨ

1939 ਦੇ ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਐਕਟ IV ਦੀ ਧਾਰਾ 110-0 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ,

ਸ੍ਰੀ ਏ.ਐਨ. ਅਗਰਵਾਲ, ਮੋਟਰ ਐਕਸੀਡੈਂਟ ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਦਿੱਲੀ,

ਮਿਤੀ 26 ਨਵੰਬਰ 1963, ਨੂੰ 13,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਨਟਿਆ ਨੰਦ ਧਵਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਆਰ ਐਲ ਅਗਰਵਾਲ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ

VOL XVIII (2) ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ 753

ਖੰਨਾ, ਜੇ. ਨਿਊ ਏਸ਼ੀਆਟਿਕ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ (ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ) ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਹ ਅਪੀਲ ਮੋਟਰ ਐਕਸੀਡੈਂਟ ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦਾਤਾ 2 ਅਤੇ 3 ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਨੋਹਰ ਲਾਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਲਾਗਤ ਦੇ ਨਾਲ 13,000 ਅਤੇ ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲਜ਼ ਐਕਟ (1939 ਦੇ ਨੰਬਰ IV) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿਲਚਸਪ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਜਿਸਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਗਠਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 110 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਸਵਾਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 110-ਏ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਬਾਰੇ ਹੈ, ਜੋ ਸਵਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ:

ਕੇਸ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ 14 ਮਾਰਚ, 1961 ਨੂੰ ਮਨੋਹਰ ਲਾਲ ਜਵਾਬੀ ਸਕੂਟਰ ਨੰਬਰ ਡੀ.ਐਲ.ਐਮ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਸੀਟ 'ਤੇ ਬੈਠ ਕੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। 7020 ਆਰੀਆ ਸਮਾਜ ਰੋਡ ਬੱਸ ਸਟੈਂਡ ਤੋਂ ਕਰੋਲ ਬਾਗ, ਦਿੱਲੀ ਲਈ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਕੂਟਰ ਨੂੰ ਕੁਲਵੰਤ ਸਿੰਘ, ਮਨੋਹਰ ਲਾਲ ਦਾ ਦੇਸਤ ਸੋਹਨ ਲਾਲ, ਉੱਤਰਦਾਇਕ ਨੰਬਰ 2 ਜੋ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਟਰੱਕ ਨੰ: ਡੀ.ਐਲ.ਜੀ. 819 ਨੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੌਰਾਨ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਰੋਡ ਅਤੇ ਹਰਦਿਆਨ ਸਿੰਘ ਰੋਡ ਦੇ ਕਰਾਸਿੰਗ 'ਤੇ ਸਕੂਟਰ ਨੂੰ ਟੱਕਰ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ। ਟੱਕਰ ਕਾਰਨ ਮਨੋਹਰ ਲਾਲ ਨੂੰ ਕਈ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ, ਜੋ ਕਿ ਤੇਜ਼ ਰਫਤਾਰ ਅਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਟਰੱਕ ਚਲਾਉਣ ਕਾਰਨ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਹ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ। ਮਨੋਹਰ ਲਾਲ ਨੂੰ ਉਸੇ ਦਿਨ ਸਰ ਗੰਗਾ ਰਾਮ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰ ਆਰ.ਐਨ. ਕਟਾਰੀਆ, ਐਫ.ਆਰ.ਸੀ.ਐਸ. ਮਨੋਹਰ ਲਾਲ ਨੂੰ ਸੱਜੀ ਲੱਤ 'ਤੇ ਕਈ ਸੱਟਾਂ, ਖੱਬੀ ਜੋੜੀ ਭਰਵੱਟੇ 'ਤੇ ਜ਼ਖਮ ਅਤੇ ਟਿਬੀਆ ਅਤੇ ਫਾਈਬੁਲਾ ਦਾ ਮਿਸ਼ਰਤ ਫ੍ਰੈਕਚਰ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਪਲਾਸਟਰ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪਲਾਸਟਰ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਸਾਲ

ਲੱਗ ਗਿਆ। ਇਲਾਜ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮਨੋਹਰ ਲਾਲ ਦੀ ਸੱਜੀ ਹੇਠਲੀ ਲੱਤ ਡੇਢ ਇੰਚ ਛੋਟੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਗਿੱਟੇ ਦੀ ਮਾਮੂਲੀ ਅਕੜਾਅ ਸੀ। ਮਨੋਹਰ ਲਾਲ ਨੇ ਵੀ ਲੰਗੜਾ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਘਟਨਾ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕੁਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸੋਹਨ ਲਾਲ ਵਿਰੁੱਧ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 337 ਅਤੇ 338 ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ 28 ਜਨਵਰੀ, 1962 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ I ਕਲਾਸ, ਦਿੱਲੀ ਦੁਆਰਾ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ, ਜਿਸਦੀ ਕਾਪੀ ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ ਏ-ਐਲ ਹੈ। ਮਨੋਹਰ ਲਾਲ ਨੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ

10 ਅਕਤੂਬਰ, ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ (ਪੀ) 1961 ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 110 ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੈਸਰਜ਼ ਨਿਊ ਏਸ਼ੀਆਟਿਕ ਮੈਜ਼ੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ। ਸੋਹਨ ਲਾਲ ਐੱਮ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕੰਪਨੀ ਤੋਂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਜੋਂ 58,500 ਅਤੇ ਮੇਟਰ ਅਤੇ ਜਨਰਲ ਮਨੋਹਰ ਲਾਲ ਇੰਸ਼ੋਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟਡ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਤੋਂ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੰਪਨੀ ਨਾਲ ਟਰੱਕ ਦਾ ਬੀਮਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 3 ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੇਸ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸੋਹਨ ਲਾਲ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਪੱਖ ਤੋਂ ਚੱਲੀ। ਅਪੀਲੀ ਨੇ ਮੁਢਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਗਠਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 110 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਟਰੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 3 ਨਾਲ ਇਸ ਦਾ ਬੀਮਾ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੁਝ ਹੋਰ ਦੇਸ਼ ਵੀ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ

(1) ਕੀ ਇਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਗਠਨ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ? ਜੇਕਰ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ?

(2) ਕੀ ਇਸ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਫਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ? ਆਈ

(3) ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 14 ਅਗਸਤ, 1961 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 9 ਵਜੇ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ। ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਰੋਡ ਅਤੇ ਹਰਦਿਆਨ ਸਿੰਘ ਰੋਡ ਦੇ ਕਰਾਸਿੰਗ 'ਤੇ ਟਰੱਕ ਨੰਬਰ ਡੀ.ਐਲ.ਜੀ. 819?

(4) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਰਕਮ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸ ਤੋਂ?

(5) ਕੀ ਡਰਾਈਵਰ ਟਰੱਕ ਨੰ. ਡੀ.ਐਲ.ਜੀ. 819 ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟਰੱਕ ਨਹੀਂ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਨੌਕਰੀ ਦੇ ਦੌਰਾਨ?

ਮੁੱਦੇ ਨੰ: 1, 2, 3 ਅਤੇ 5 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮਨੋਹਰ ਲਾਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਇਨਸੈਂਸ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਅੰਕ ਨੰਬਰ 4 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮਨੋਹਰ ਲਾਲ ਡਾਕਟਰੀ ਇਲਾਜ, ਨਰਸਿੰਗ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਖੁਰਾਕ ਲਈ 200 ਰੁਪਏ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਦੋ ਪੈਨੇਡ ਦੌਰਾਨ ਆਮਦਨੀ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਕਾਰਨ 3,000

ਬਿਸਤਰੇ ਵਿੱਚ ਕੈਦ, ਹੋਰ ਰੁਪਏ ਸੰਭਾਵੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਕਾਰਨ 5,000 ਅਤੇ ਰੁ. 5,000 ਹਾਨ ਦੁਆਰਾ ਝੱਲਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਥਾਈ ਅਪਾਹਜਤਾ, ਬੇਅਰਾਮੀ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਣ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਕਾਰਨ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ 2 ਅਤੇ 3 ਨੂੰ, ਇਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਨੋਹਰ ਲਾਲ ਨੂੰ ਖਰਚੇ ਸਮੇਤ 13,000।

ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਦਲੀਲ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਮਿਸਟਰ ਧਵਨ ਦੁਆਰਾ ਮੈਸਰਜ਼ ਨਿਊ ਏਸ਼ੀਆਟਿਕ ਨੂੰ ਗਲਤ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਕਿ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ (ਪੀ) ਹਾਲਾਂਕਿ 28 ਅਗਸਤ, 1962 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੋਟਰ ਐਕਸੀਡੈਂਟ ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹੇਠਾਂ ਉਸ ਦਿਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਹੋਰਾਂ ਲਈ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਅਧੀਨ-

28 ਅਗਸਤ, 1962 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਨੋਹਰ ਲਾਲ ਜਵਾਬਦੇਹ ਖੰਨਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 110-ਏ, 1 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 110 ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਗਠਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"(1) ਇੱਕ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਅਧਿਕਾਰਤ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਅਜਿਹੇ ਖੇਤਰ ਲਈ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੋਟਰ ਐਕਸੀਡੈਂਟ ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦਾ ਗਠਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਦਾਅਵਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੋਟਰ ਵਾਹਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਮੌਤ ਜਾਂ ਸਰੀਰਕ ਸੱਟ ਦੇ ਹਾਦਸਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ਾ

(2) ਇੱਕ ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੈਂਬਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਚੇਅਰਮੈਨ I ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(3) ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ, ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ (ਏ) ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਜੱਜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਾਂ

(ਬੀ) ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਹੈ ਜਾਂ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਾਂ

(c) ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਜੱਜ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਯੋਗ ਹੈ।

(4) ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰ ਲਈ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਆਮ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਉਹਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਪਾਰ ਦੀ ਵੰਡ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਮਿਤੀ 25 ਅਕਤੂਬਰ, 1957 ਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਲੀ ਲਈ ਮੋਟਰ ਐਕਸੀਡੈਂਟ ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਜੋਂ ਜੱਜ, ਸਮਾਲ ਕਾਜ਼ ਕੋਰਟ, ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਮਿਸ ਨਿਊ ਏਸ਼ੀਆਟਿਕ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਗਜ਼ਟ, ਮਿਤੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ (ਪੀ) 7 ਨਵੰਬਰ, 1957 ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ।

"ਨੰਬਰ 12(67/57 M & PH/ਘਰ. ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਐਕਟ, 1939 ਦੀ ਧਾਰਾ 110 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ

(1) ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਖੰਨਾ, ਜੇ. ਚੀਫ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਦਿੱਲੀ ਹੈ" ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁਸ਼

ਜੱਜ ਸਮਾਲ ਕਾਜ਼ ਕੋਰਟ, ਦਿੱਲੀ ਮੋਟਰ ਐਕਸੀਡੈਂਟ ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਲੀ ਲਈ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਮੌਤ, ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਰੀਰਕ ਸੱਟਾਂ ਸਮੇਤ ਹਾਦਸਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਦਾਅਵਿਆਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ .

ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, (Sd.). ਹੰਸ ਰਾਜ,

ਸਕੱਤਰ (ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ) ਦਿੱਲੀ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ, ਦਿੱਲੀ।

ਜੱਜ, ਸਮਾਲ ਕਾਜ਼ ਕੋਰਟ, ਦਿੱਲੀ, 28 ਅਗਸਤ, 1962 ਤੱਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਤਿਲਕ ਰਾਜ, ਹਾਂਡਾ, ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ 1 ਕਲਾਸ, ਦਿੱਲੀ, ਨੂੰ 28 ਤਰੀਕ ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕੇਂਦਰੀ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਲੀ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਗਸਤ, 1962 ਦਿੱਲੀ ਗਜ਼ਟ ਮਿਤੀ 6 ਸਤੰਬਰ, 1962 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ:

"F. 12/197/62PR (T). ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਐਕਟ, 1939 ਦੀ ਧਾਰਾ 110 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੁਆਰਾ I ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਨੰਬਰ ਐੱਫ. 12(67)/57 M & PH/ਘਰ, ਮਿਤੀ 25 ਅਕਤੂਬਰ, 1957, ਮੁੱਖ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਿੱਲੀ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਤਿਲਕ ਰਾਜ ਹਾਂਡਾ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਦਿੱਲੀ, ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਲਈ ਮੋਟਰ ਐਕਸੀਡੈਂਟ ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ। ਮੋਟਰ ਵਾਹਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਾਰਨ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਮੌਤ ਜਾਂ ਸਰੀਰਕ ਸੱਟ ਦੇ ਹਾਦਸਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ।

ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, (Sd.)

ਕੇ.ਐਮ.ਐਲ. ਗੁਪਤਾ, ਅੰਡਰ-ਸਕੱਤਰ, (ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ) ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ, ਦਿੱਲੀ।

ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਤਿਲਕ ਰਾਜ ਹਾਂਡਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਸਰਜ਼ ਨਿਊ ਏਸ਼ੀਆਟਿਕ ਟ੍ਰਾਂਸਪੋਰਟ

ਸ਼੍ਰੀ ਅਮਰ ਨਾਥ ਅਗਰਵਾਲ, ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ, ਨੂੰ 31 ਅਕਤੂਬਰ, ਮਨੋਹਰ ਲਾਈ 1962 ਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਲੀ ਲਈ ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼੍ਰੀ ਅਮਰ ਨਾਥ ਅਗਰਵਾਲ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਧਵਨ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 110 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਇਹ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਕਿ ਖੰਨਾ, ਜੇ. ਨੂੰ ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਅਕਤੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਤਿੰਨ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਾਮ ਨਾਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ 28 ਅਗਸਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਨਾਲ। 1962 ਦੀ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਗਠਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਾਲ ਕਾਜ਼ ਕੋਰਟ ਦੇ ਜੱਜ ਬਾਰੇ ਸੀ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ 28 ਅਗਸਤ, 1962 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਲਤ (1), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ

ਕਿ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਵਪਾਰ ਵਿਵਾਦ ਆਰਡਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਾਂ ਅਤੇ ਦਫਤਰ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ, ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕਲੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਥਾਨ ਦੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੀ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਕੋਲ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵਿਚਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ 28 ਅਗਸਤ, 1962 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਲੀ ਲਈ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਮੋਟਰ ਐਕਸੀਡੈਂਟ ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਐਕਟ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ, 1897 (97 ਦਾ ਐਕਟ X) ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"15. ਪਦ-ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਇੰਚਾਰੀਡ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜਿੱਥੇ, ਕਿਸੇ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਜਾਂ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦਫਤਰ ਨੂੰ ਭਰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਦ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਿਯੁਕਤੀ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਨਾਮ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਉਸ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਵੀਕਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਾਂ ਨਾਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਦਫਤਰ ਦੁਆਰਾ। ਹੈ

ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧ ਦਾ ਮੈਸਰਜ਼ ਨਿਊ ਏਸ਼ੀਆਟਿਕ ਬੇਅਰ ਪਰੀਜ਼ੂਅਲ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ (ਪੀ) ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਫਤਰ ਭਰਨ ਜਾਂ ਨਾਮ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਯੁਕਤੀ ਮਨੋਹਰ ਲਾਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਦਫਤਰ ਦੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 110 ਦੇ ਉਲਟ ਖੰਨਾ, ਜੇ. ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

re: ਪਲਾਨੀਸਾਮੀ ਚੇਟਿਯਾਰ (2) ਦੀ ਇੱਕ ਡਿਵਾਇਰ ਸਾਯਨ ਬੈਂਚ (ਸੇਮਸੁੰਦਰਮ ਅਤੇ ਰਾਮਾਸਵਾਮੀ ਗੌਡਰ, 11%) ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ। ਸਹਾਇਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਵਜੋਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਅਹੁਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਾਮ ਨਾਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਅਹੁਦਿਆਂ ਨਾਲ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ।

"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ, ਉਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਨਾਮ ਦੁਆਰਾ, ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੁਆਰਾ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਅਫਸਰ ਦਾ ਨਾਂ ਲੈ ਕੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ। ਇਹ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਦੌਰਾਨ ਲਿਆਏ ਗਏ ਸਨ, ਅਰਥਾਤ ਅਲਗਾ ਫਿਲਈ, ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ (3), ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ, ਸ਼ੇਕ ਸਿਲਾਰ (4)। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਜਨਰਲ ਕਲੇਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ

ਧਾਰਾ 15 ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਕਟ ਜਾਂ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਹੁਦੇ ਨੂੰ ਭਰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ, ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਨਾਮ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਅਹੁਦਿਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਇਹੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟਾਂ ਨੂੰ, ਦਫ਼ਤਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਸਹਾਇਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨਾ"

ਪਬਲਿਕ ਪ੍ਰੋਸੀਕਿਊਟਰ ਬਨਾਮ ਨਰਕੀਦਿਮਿੱਲੀ ਸ਼੍ਰੀਰਾਮਭਦਰਾਇਆ ਅਤੇ ਹੋਰ (5) ਵਿੱਚ, ਜਨਰਲ ਕਲੇਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੈਨੇਟਰੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ (ਜੇ ਏ.ਐਲ.ਆਰ. 1957 ਮੈਕ. 351.

(3) ਏ.ਐਲ.ਆਰ. 1924 ਪਾਗਲ. 256.

(4) ਏ.ਐਲ.ਆਰ. 1941 ਪਾਗਲ. 681.

(5) ਏ.ਐਲ.ਆਰ. 1960 ਅਤੇ. ਪੀ.ਆਰ.ਡੀ. 282.

(2) ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਫੂਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਅਤੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਨਿਊ ਏਸ਼ੀਆਟਿਕ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਕਡੀ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਮਾਨ

ਮੈਸੂਰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮੈਸੂਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਬਨਾਮ ਦਾਨਜਯਾ ਮਨੋਹਰ ਲਾਲ (6)।

ਅਤੇ ਹੋਰ

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਭਰ ਔਰੰਗਾਬਾਦ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਦਾ ਕੇਸ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947 ਦੀ ਧਾਰਾ 7 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 5 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ (ਕੇਂਦਰੀ) ਨਿਯਮ, 1957, ਬੋਰਡ, ਕੋਰਟ, ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਨੈਸ਼ਨਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਬੋਰਡ, ਕੋਰਟ, ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਨੈਸ਼ਨਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ I ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਓ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੇਟਰ ਵਹੀਕਲਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਔਰੰਗਾਬਾਦ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਤੋਂ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਮਾਲ ਕਾਜ ਕੋਰਟ ਦੇ ਜੱਜ ਕੋਲ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 110 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ

ਸਕਦੇ ਹਨ ਪਰ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਅਚਨਚੇਤੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਲ ਕਾਜ ਕੋਰਟ ਦੇ ਲਗਾਤਾਰ ਜੱਜ, ਜੋ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਦੀ ਘਾਟ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 110 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੀਆਂ ਗਈਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੂਜੀ ਦਲੀਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 110-ਬੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

"110-ਬੀ. ਕਲੇਮਜ਼ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਅਵਾਰਡ- ਧਾਰਾ 110-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ

ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਿਸਦਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਵਾਲ ਬਣਾਉਣ ਵੇਲੇ ਚਿਮਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਉਸ ਰਕਮ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇਗਾ ਜੋ

ਇਹ ਮਿਸਟਰ ਡੈਸਨ ਦੁਆਰਾ ਹੈਲਫ ਦੀ ਚਰਬੀ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੀ ਲੱਕੜ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਚਾਈਨਜ਼ ਟ੍ਰਾਇਲ ਨੇ ਬੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਗਿਣਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸ ਅੰਟੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੇਣਦਾਰੀ ਸਿਰਫ ਇਨੇਮ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਡਰਾਈਵਰ ਦੀ। ਮੇਟਰ ਵਾਹਨ ਦਾ ਜਾਂ ਵਾਹਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ

ਜਿਸ ਦੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਲਈ ਡਰਾਈਵਰ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੇਰਨ ਲਈ ਕੈਨੇਲੀਜੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅੱਗ ਤੋਂ ਰਹਿਤ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 95 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਨੀਮੇ ਦੀ ਲੁਬਲਿਟੀ ਦੀ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੇਕਰ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਵਾਹਨ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਵਾਹਨ ਹੈ ਤਾਂ ਆਖਰੀ ਰੁਪਏ ਹੈ। 20,000 ਭਾਗ 110-8 ਵਿੱਚ ਸੰਕੁਚਿਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਸੰਮਿਲਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਥੂਨਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਾਬੀ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 95 ਦੀ ਇੱਕ ਐਡਰਸਬ-ਸੈਕਸ਼ਨ (2) ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿੱਚ ਚੇਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਹੱਦ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ। ਮਾਲ ਵਾਹਨ ਚਲਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ 50,000 ਦਾ ਇਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਰਕਮ ਨੂੰ Rx ਵਜੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਿਰਫ 20,000, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅੰਟੀ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਇੱਕ ਮਾਲ ਵਾਹਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੌਰਰ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੁਆਵਜ਼ਾ 20,000 ਰੁਪਏ ਜਾਂ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ। 20,000 ਅਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਡਾਇਮਰ ਅਤੇ ਵਾਹਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਦਾਰਥਕ ਅੰਤਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਸੰਕੇਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਕਿ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਲਈ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 116-8 ਦੇ ਅੰਤਮ ਅਜੂਬਿਆਂ ਤੋਂ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਕੱਲਾ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਵੀ ਹੈ। ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ. ਕੀ ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼, ਵੋਲ. XVIII-(2)

ਕਿ ਰਕਮ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਇਕੱਲੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਨਿਊ ਏਸ਼ੀਆਟਿਕ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਦੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਢੁਕਵੇਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਉਸ (ਪੀ) ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਮਨੋਹਰ ਲਾਲ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ, ਪਰ ਅਜਿਹੀ ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਭਾਗ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਰਕਮ ਜਿਸ ਲਈ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਖੰਨਾ ਹੈ, ਜੇਬਲ ਡਰਾਈਵਰ ਜਾਂ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਵਸੂਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਰਕਮ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਅਤੇ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ।, ਪਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੀ ਵਿਵਾਦਿਤ ਰਕਮ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਡਰਾਈਵਰ ਜਾਂ ਮਾਲਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਜਿਸ ਦੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਵਾਹਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਮਨੋਹਰ ਲਾਲ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵੱਲੋਂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਕਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਪਰ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਕਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੋਵੇਂ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਸੁਣਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ

ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਦੁਆ ਅਤੇ ਆਰ ਐਸ ਨਰੂਲਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜੇ ਜਾਲਪੂ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਕੁਲੂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਵਾਬਦੇਹ

1965 ਦੀ ਸੀਐੱਚਐੱਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 538,

ਪੰਜਾਬ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪਾਂਸ਼ਦ ਐਕਟ (1961 ਦਾ III) S512 (ਸੀਸੀ) ਚੋਣ ਲੜ ਰਹੀ ਇਕਲੋਤੀ ਔਰਤ ਉਮੀਦਵਾਰ ਪਰ 1965 ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮਈ, 12 ਦੀ ਸਹਿ-ਅਪੀਡ ਵਿਆਖਿਆ ਹੋਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ-ਕਿਵੇਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣ ਲੜਨ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਲੜੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਖਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Rupinder Kumar

Translator